

Ağəddin
Rüstəm

Ürəyimdə mən

Bu yalan dünyadan yalan pay aldım,
Oturub günlərlə xəyala daldım.
Olub keçənləri yadıma saldım,
Gör nələr gizlədim ürəyimdə mən?

Gör nələr yaşadığ fani dünyada,
Düşdük dildən-dilə, qaldıq biz ada,
Sırrımı vermədim bir dostu, yada,
Gör nələr gizlədim ürəyimdə mən?

Gör nələr söylədim, gör nələr yazdım,
Yalanlar içində yolumu azdım.
Sırrımə qəlbimdə bir qəbir qazdım,
Gör nələr gizlədim ürəyimdə mən?

Yalana rast gəldim, yaşadım yalan,
Yoxdu nə axtaran, nə yada salan,
Təkcə sirlərimdi bir mənə qalan,
Gör nələr gizlədim ürəyimdə mən?

Yalanı, möhnəti yığıb bir yerə,
Mən nifrət elədim yalana, şəərə,

Baxdım yazılmayan o ağ dəftərə,
Gör nələr gizlədim ürəyimdə mən?

Saçlarını darardım

O sakit baxışların ürəyimi odladı,
O sönük gözlərində bir ifadə aradım.
O yaşaran gözlərin köksümdə od qaladı,
Əlimi daraq edib saçlarını darardım.

Yaşamadın evində hamı kimi bəxtəvər,
Səndən ala bilmədim mən illərlə bir xəbər,
Sən məndən bixəbərsən, mən də səndən bixəbər,
Mən səni axtarmaqçün Fərhadtek dağ yarardım.

Atalı, analı sən niyə yetim böyüdü?
Eşitmədin, görmədin ata, ana öyüdü,
Yuva qurdun dibində sən qocaman söyüdü
Mənsə xəyallarında başqa dünya qurardım.

Vətən

Nə yaxşı ki sənin kimi varım var,
Torpağında bərəketim, barım var,
Ürəyimdə böyük ağırlarım var,
Sən mənim canımsan, qanımsan, Vətən.

Tarixini vərəqlədim, oxudum,
Naxışlarla ürəyimə toxudum,
Səni itirməkdən yaman qorxurdum,
Sən mənim canımsan, qanımsan, Vətən!
Sən mənim canımsan, qanımsan, Vətən!

Gəl

Aylar sıralanır, illər ötüşür,
Xəstəsən, tələsmə, sağalanda gəl.
İndi qış fəslidir, soyuqlar düşüb,
Tələsmə, sevgilim, yaz olanda gəl.

Bu xəstə könümə vurmusan yara,
Sənsizlik əlindən gəlmişəm zara,
Çox fikir eyləmə, gəl bir qərara,
Arada bir işvə, naz olanda gəl.

Nələr çəkməyibdi bəlalı başım?
Səni düşünürəm, itir yaddaşım,
Gəl ol könül dostum, gəl ol sırdaşım,
Aramız haçansa düz olanda gəl.

Gör nəçə vaxtdır ki, ayrı düşdük biz,
Yoxluğun qəlbimdə salıb dərin iz,
Bu həsrət çox çəkməz, bir azca da döz,
Ayrılıq atəşi köz olanda gəl.

Sənsizlik dərdinə de, necə dözüüm?
Əyilibdi belim, bükülüb dizim,
Sən gələn yollara gül-çiçək düzüüm,
Sənsizlik həsrəti az olanda gəl.

Düşübdü

Qocalığı al boynuna, əzizim,
Bel bükülüb, can da əldən düşübdü.
Qollarını sal boynuma, əzizim,
Diş tökülüb, səs də zildən düşübdü.

Saç ağarıb, qara tellər tökülüb,
Gözümüzdən yuxu ərşə çəkilib,
Həyat bizi necə qocalmış bilib?
Yarpağa qocalıq güldən düşübdü.

Cavanlığın heç qədrini bilmədik,
Heç doyunca danışmadıq, gülmədik,
İzlər saldıq, köhnə izi silmədik,
Təzə izlər dağa çöldən düşübdü.

Cavanlığın qədrini bil, tez oyan,
Dost yolunda cəfakəş ol, mərd dayan.
İndi yoxdu nə eşidən, nə duyan,
Çün Ağəddin indi əldən düşübdü.

Qalmayıb

Bu dünyanın düzəni lap pozulub,
Yuxularım lap tərsinə yozulub,
Nə yazılıb, öz alınma yazılıb,
Bu dünyadan sultan da bac almayıb,
Bu dünyada bir iş, bir güc qalmayıb.

Ağrıyır, sızlayır, göynəyir yaram,
Gecələr yuxuma qatırlar haram,
Ayılıb görürəm hələ də varam,
Bu dünyadan sultan da bac almayıb,
Bu dünyada bir iş, bir güc qalmayıb.

Allahım, dünyanı qurma, silkələ,
Bəlkə silkələnib özünə gələ,
Olub insanlara ağır bir şələ,
Bu dünyadan sultan da bac almayıb,
Bu dünyada bir iş, bir güc qalmayıb...

